

Begravning

På 1600-talet och tidigare kunde de döda begravas på många olika sätt. Det fanns inget överordnat sätt eller ritual som utfördes i samband med döden. Variationerna berodde på de förutsättningar som den omgivande naturen gav, den årstid då dödsfallet inträffade och även på den enskilda familjens traditioner.

Sedan kroppen lindats in i tyg, djurskinn eller i björkbark kunde den läggas i en bädd eller i en ihålig trädstam. Kroppen fördes sedan till platsen där den skulle lämnas. En plats valdes ut som den avlidne kände väl, nära en by eller en flyttstig där han ofta hade passerat. Kroppen placerades i en klippskrev, eller på en holme i en sjö. Viktigast av allt, att rovdjuren inte kunde komma åt den. Renen, som hade släpat den döde mannen, slaktades och begravdes också. Vanligtvis begravdes de döda en efter en, men det finns olika gravfält, till exempel gravar i Varangerbotten i Norge där flera personer ligger på samma plats. Platsen där de döda lämnades undvek man i framtiden. Den blev inte helig och graven eller något i den rördes aldrig.